

WYZWOLENIE SPOŁECZNE

Organ Polskiej Partji Socjalistycznej.

Tygodnik Polityczny, Społeczny, Rolniczy i Oświatowy. — Wychodzi na każdą niedzielę.

Przedpłata pisma wynosi rocznie w Polsce 28 kor. (16 mk.). Za granicą 40 kor. Numer pojedynczy 60 hal.
Adres Redakcji i Administracji: Biała, plac Wolności 5 (Franciszka) parter. — Nr. telefonu 310. — Redaktor odpowiedzialny Antoni Pająk.

Nr. 1.

Biała, dnia 4 stycznia 1920.

Rok III.

Baczność Małorolnicy!

W piątek 9 stycznia br. o godz. 9 rano odbył się Zgromadzenie Małorolników z powiatu białskiego i żywieckiego w sali „Sokoła” w Białej. Porządek dzienny: „Organizacja Małorolników.”

Referuje tow. Dr. Gross.

Zejdźcie się licznie — sprawy nader ważne.

Z Nowym Rokiem.

Już szósty rok mija od czasu kiedy zapaliła się Europa, kiedy wystąpiły narody do bratniej walki i dzisiaj po sześciu latach morderstwa, błogosławionego przez księży, jeszcze nie przestały grać karabiny, jeszcze i dzisiaj na wschodzie krwawi się żołnierz Polski.

Mapa Europy się zmieniła gruntownie — królów i cesarzy nie stało. Państwa zaborcze runęły a na krwawych tronach postawił swoją zwycięską stopę lud roboczy.

Ze zabranych ziem utworzyła się Wolna i Niepodległa Polska. Do tej Polski tęsknił chłop małorolny i bezrolny, tęsknił robotnik, tęsknił inteligent, tęsknił obszarznik szlachecki i tęsknił ksiądz, burżuj a nawet i żyd. Lecz każdy tą Polskę inaczej sobie uświadamiał. Chłop i robotnik ten śnił o Polsce ludowej, w której będą jedynakie prawa i przywileje dla wszystkich. Inteligent rzadko łączył się z chłopem i robotnikiem lecz widział w Polsce możliwość lepszej egzystencji. Reszta modliła się o Polskę szlachecką, Polskę przywilejów, o Polskę z Najjaśniejszym królem i królikami na czele.

Los zrzucił inaczej, bo pierwszy rząd w Wolnej Polsce objął lud pracujący, poczuł to robotnik i chłop małorolny, to też z całych sił wedle możliwości starał się, aby jaknajprędzej Polska stanęła w rzędzie państw europejskich.

Zgrupowana jednak reakcja krzyknęła: jeżeli ma być Polska ludowa to niech nie będzie Polska! I ta zgrupowana reakcja sabotowała wszystko, odmawiała podatków, szerzyła anarchię, urządzała zamieszki stanu a zagranicą przedstawiała Polskę jako kraj anarchii.

Rząd ludowy widział, że nie potrafi w takich warunkach wprowadzić tej schorzałej Ojczyzny na pełną drogę rozwoju i mając na względzie dobro ogółu, nie kierował się prywatą, tylko ustąpił. Ustąpił... lecz podłożył pod powstający gmach państwowy twarde i zdrowe fundamenta, na których reakcja musi dalej budować.

Mianowicie dał ludowi szerokie prawa wyborcze 8 godzinny dzień pracy i wiele innych ustaw, które będą miały dla klasy pracującej w przyszłości doniosłe znaczenie.

W miejsce rządu ludowego, pilnowanego przez wszystkich kołtunów narodowych, poczawszy od ogłupianej dewotki a skończywszy na zbankrutowanym szlacheccu, czepiającym się foteli ministeryalnych, przyszedł rząd „fachowy” a raczej rząd, który bliżko po roku swego istnienia okazał, że nie miał w sobie zupełnie fachowości.

Fachowy mąż, którego przed rokiem studenci po Warszawie nosili, odszedł bez pożegnania do „fachu” swojego, jakim jest fortepian.

Na miejsce jego przybył zuowu „fachowiec” w rodzaju aptekarza.

I robią eksperymenta ministeryalne na tej biednej Polsce, która jęczy pod ciężarem wydatków, w kraju nędza i głód, dzięki wolnemu handlowi, który reakcyjna większość Sejmowa wprowadziła, mimo silnych protestów Klubu socjalistycznego.

Kapitałści nie chcą uruchomić przemysłu i tysiące robotników znajduje się bez pracy.

Cały rok rząd spoczywał w rękach reakcyjnistów a ci mają jeszcze dzisiaj czelność krzyczeć, że wina za głód i bezrobocie spada na socjalistów.

Tak dalej być nie może!

Z Nowym Rokiem musi lud przystąpić do nowej a raczej wyczerpanej pracy, aby usunąć to zło, które już do szczytu bankructwa dochodzi.

Z Nowym Rokiem lud woła, skończyć bezcelową wojnę, którą prowadzi Polska tylko z rozkazu koalicyj!

Z Nowym Rokiem musi rząd przystąpić do przeprowadzenia reform społecznych, do uruchomienia przemysłu, do zatrudnienia tysięcy robotników i dać im możliwość życia.

Z Nowym Rokiem, obowiązkiem Sejmu będzie uchwalić konstytucję i rozwiązać się, by lud nie krępowany żadnymi hasłami, mógł powołać drugi Sejm złożony z przedstawicieli ludu.

Naszym zaś zadaniem, Towarzysze, będzie, aby w Nowym Roku uświadomić te masy pracowników, które za misę soczewicy sprzedają się wrogom.

Musimy stworzyć wielką armię, która będzie zdolna przeciwstawić się wyzyskowi kapitalistycznemu i w ostatecznej walce urwać hydrze reakcyjnej łeb — a stworzyć sprawiedliwy ustroj socjalistyczny. To winniśmy sobie życzyć z Nowym Rokiem!

Tylko tak dalej!

Obrażają się panowie z Domu katolickiego, że pisze się o ich kłamstwach, pomimo tego jednak uważają za stosowne kłamać w żywe oczy i godzą to ze zasadami religii, ponieważ „cel uświęca środki”, a że celem ich to zwalczenie socjalistów, więc i kłamstwo użyte w tym celu jest święte.

Ostatni Nr. „Naszego Tygodnika” w bezczelny sposób wyśmiewa i bezczelnie kłamie i koszlawi, opisując przebieg demonstracji robotniczej w Białej i Bielsku. Nazywa to „antypaństwową” akcją. Pamiętając „prawdziwy” polityku, że robotnik jeżeli demonstruje spokojnie i domaga się poprawy swojej doli, to nie jest to antypaństwowa akcja, lecz raczej popierająca państwo, tylko trzeba, aby różni Lutosławscy nie prowadzili antypaństwowej roboty w Sejmie.

Wszak państwo — to lud! A lud domaga się zakończenia wojny, zniesienia paskarstwa (wolny handel), uprzemysłowienia kraju, jego odbudowy i t. d., więc gdzie tu antypaństwowa akcja? Chyba, że według „N. T.” państwo — to księża i obszarnicy, bo lud tylko przeciw tym pasożytom występuje.

A teraz co do samej demonstracji, to jeżeli źle informowany „N. T.”, prosimy bardzo, czerpać wiadomości u źródła. Do demonstracji namawiali robotników chrześcijańscy agitatorowie bez wiedzy partii robotniczej pod wrażeniem nędzy, namawiani przez agitatorów z pod płaszcza ks. Mączyńskiego od kilku dni, chcieli fabryki opuścić. Dopiero na wezwanie P. P. S. czekali, aż ta ostatnia weźmie ich do demonstracji. Wie o tem również ks. Mączyński, że kilku niepowołanych ludzi, było u niego celem wspólnej demonstracji na co jego zausznicy się w zasadzie zgodzili.

Demonstracja, do jakiej namawiano na zgromadzeniu w Domu katolickim, miała być zwrócona przeciw Starostwu a najbardziej przeciw staroście Nowakowi. Celowa ta robota, miała wciągnąć w grę socjalistów, a potem winę zwalić na nich jak zawsze; tłumom pokazać wroga w osobie pana starosty a uchronić zgangrenowaną politykę ks. Mączyńskiego,

To był cel chrześcijańskiej organizacji! Z powodu, że Sekretaryat P. P. S. na czas się o tem dowiedział i uniemożliwił wykonanie „białego” zamachu, to „N. T.” wścieka się ze złości i swoim starym sposobem, pragnie oczernić socjalistów.

Podły oszczerca pisze, że na wiecu wołano: „precz ze rządem, wojskiem i Starostwem!” Powołuję wszystkich na świadków, że na rynku w Białej podczas demonstracji nie padł ani jeden głos „precz ze Starostwem”, natomiast krzyczano „powiesić ks. Mączyńskiego”, o czem nie pisaliśmy, lecz fał-

szem ze strony chrześcijańskiej gazetki zmuszeni powtarzamy.

Boli ks. Mączyńskiego, że kilka tysięcy robotników uchwaliło socjalistyczną rezolucję, więc z tego powodu chce się zemścić i z buntownika przeciw Starostwu, pragnie się przemienić w jego obrońcę. Prawdziwie jezuicki styl, torowania sobie drogi, lecz nie uda ci się, księżo dobrodzieju, — za dobrze znamy tego rodzaju sztuczki i nie pójdziemy na plewy.

Zorganizowany robotnik, pokazał swoją solidarną i poważną postawę w dzień demonstracji, że wie gdzie jest jego przyszłość — i odpowiedź może na swoje oszczerstwa ks. Mączyński wyczytać w tych dwóch słowach, jakie tam właściwie padały.

Kłamcą brzydzi się każdy! A sprawiedliwość zwycięża!

Tylko tak dalej, księżulku, a zwycięstwo sprawiedliwości nie daleko. „Obserwator.”

Hyeny paskarskie z Białej.

Pod powyższym tytułem zamierza „Wolny Głos” korespondencję z Białej:

Jako Czytelnik „Wolnego Głosu” proszę o napiętnowanie na szpaltach swego pisma skandalicznych stosunków, które przy obecnym rozdziale ziemniaków w tut. konsumie kolejowym miały miejsce.

W miesiącu wrześniu br. postanowili, opiekunowie pracowników kolejowych pp. Knycz, Barański i inni zaopatrzyć głodne rzesze kolejarzy, a członków tutejszego konsumu kolejarzy w ziemniaki. W tym celu zbierano pieniądze (po 40 koron za metr ziemniaków) i składającym powiedziano: „na ile ziemniaków złoży kto pieniądze, tyle ten po nadejściu ziemniaków dostanie”. — Obliczono, że wszystkich ziemniaków wystarczy 30—35 wagonów. No i pojechali pp. Barański, adjunkt kolej., Lubieniecki konduktor i inni do Poznańskiego i przywieźli przed 10 listopada 10 wagonów ziemniaków zupełnie zmarnianych i zgniłych. Wybrali się więc w parę dni później drugi raz w podróż, mając do dyspozycji kryte wagony i parowozy, po długiej nieobecności (około 3 tygodni) przywieźli 47 wagonów ziemniaków i coś tam żyta, pszenicy i mąki. Ziemniaki były zupełnie zdrowe i dobre. Pp. delegaci, którzy po ziemniaki pojechali liczyli sobie po 100 koron dziennie dyet, lecz to głupstwo bo brać-kolejarze zapłacą. Lecz od czegoż głowa? Aby coś zarobić!? Okazało się więc, że parę wagonów jest niby ziemniaków zgniłych, tych kolejarze jeść nie będą!! Więc? Sprzedać na gwałt! A że kupujących się sporo nawinęło, więc sprzedaż poszła gładko po 80 koron za metr ziemniaków. Jeden z kupujących odsprzedał te ziemniaki po 120 koron za 100 kg. (Panek w Komorowicach). Sam p. Barański raczył posłać 4 wagony ziemniaków, pod swoim adresem do Kóz, jako miejscowości swego zamieszkania i tam po 80 koron (jeżeli nie drożej) za 100 kg. sprzedawał. Oczywiście przy takiej manipulacji zabrakło ziemniaków dla kolejarzy i wszyscy otrzymali mniej niż zapłacili. Na prośby niektórych kolejarzy aby im sprzedano jeszcze ziemniaków odpowiadał p. Knycz, że ziemniaków brakuje i nikt więcej nie dostanie i żadnych wyjątków się nie robi. A że były wyjątki niech posłuży fakt jeden z kilku gdzie p. Knycz wydał kartkę p. Czernikowi z następującą treścią: Wydać 10 metrów ziemniaków po 70 kor. i 20 metr. po 52 koron.

Więc dla jednego było nawet 30 metrów ziemniaków. Ziemniaków dla kolejarzy nie było lecz ludzie zupełnie prywatni mogli kupować ziemniaki po kilka metrów.

Teraz podobno mają kolejarze dopłacić po 5 koron za metr gdyż ziemniaki podrożały. Na zgłaszających się po ziemniaki p. Barański krzyczy nieludzkim głosem, że kolejarze pozabierali ziemniaków więcej, niż komu było przydzielonem, a gdy zapytano go o wagony z ziemniakami, które do

Kóz posłał, odpowiedział: „to był mój ueberschuss“. (dosłowne wyrażenie się p. B.) Widocznie żona p. Barańskiego potrzebuje futra za 18.000 koron.

Zapytujemy się tą drogą, czy Dyrekcja kolejowa wie o tem, że p. Barański sprowadził dla siebie parę wagonów ziemniaków jako — ueberschuss pod adresem Spółki kolejowej w Białej płacąc za przewóz z Poznańskiego minimalną cenę „Regie“, wyrządzając temsamem szkodę na rzecz skarbu kolejowego? Wagony te w takim wypadku były prywatną przesyłką p. Barańskiego, za którą on powinien całą należytość opłaty zapłacić. — Manipulacje tych panów są tego rodzaju, że sąd w Białej zajął się tą sprawą.

Codziennie napływają do naszej Redakcji skargi powyższego rodzaju! I dokąd społeczeństwo nasze cierpieć będzie jako ofiara zbrodniczych zamachów na jego życie ze strony bezczelnych paskarzy i geszefciarzy?

Kiedyż wreszcie rząd nasz i Sejm, w którym społeczeństwo nasze ufność pokłada, któremu oddaje się z wiarą naiwnego dzieciątka, pochwyca za broń do walki z paskarstwem, kiedyż oni zaduszą tego potwornego polipa, który tysiącami mackami przypił się do drgającego pełnym życiem ciała społeczeństwa i ssie krew jego żywą? Kiedyż oni zdołają się na ten, oczekiwany przez całe społeczeństwo — wielki wspólny czyn zduszenia hydry paskarstwa, owego najsroźszego wroga wewnętrznego. Społeczeństwo oczekuje owej utęsknionej chwili, kiedy wspólnie ze Sejmem i rządem będzie mogło stanąć w szeregi obrońców własnego życia gospodarczego.

Lecz nim to nastąpi nie można pomijać sporadycznych jawnych a jaskrawych nadużyć paskarskich. — Wszelkie czynniki kompetentne a posiadające jakakolwiek moc i siłę muszą wstępna walkę prowadzić z całą bezwzględnością i zaciekleścią sumiennych obrońców interesów społeczeństwa.

Dlatego wzymamy Krakowską Dyrekcję PKP., aby owych wyżej wymienionych swych funkcyjaryszu, dopuszczających się w tak bezczelny i ohydny sposób nadużyć, kosztem nie tylko swych współbraci lecz także i skarbu państwa, a zarazem typowych paskarzy pociągnęła do surowej odpowiedzialności niezależnie od dochodzeń karnych prowadzonych przez sąd w Białej.

Z hyenami paskarskimi, a szakalami w ludzkim ciele musimy postępować z całą groźną bezwzględnością i surowością!!

„Łapaj złodzieja” czyli prawicowy bolszewizm.

W „Naszym Tygodniku” znalazł się przed kilku tygodniami jako hasło do demonstracji przeciw Staroście białskiemu, a równocześnie jako atak przeciw konsumom artykuł p. t. „Dopókiż igrać będziesz” tak przewrotny, obłudny i oszczerszy, że musimy odpowiedzieć, choć czynimy to ze wstrętem, właściwie wystarczy nam wskazać na treść artykułu czytelnicy sami poznają, że to są kłamstwa, że to napisał zbrodniarz, który w poczuciu popełnionej zbrodni nie mogąc się z niej zmyć broni się w ten sposób, że rzuca potwarz na uczciwych, wołając do ciemnych nie świadomych „Łapajcie złodzieja, ukrzyżujcie konsumy i starostę białskiego”.

Śluchajcie członkowie konsumów, ale słuchajcie, również członkowie Kółek boście byli świadkami a jeżeliście sprawiedliwi musicie przyznać, że pismak z „Naszego Tygodnika” jest faryzeusz, prawicowy bolszewik i świadomie kłamie. Sprawa pierwsza dotyczy mąki sprowadzonej przez związek konsumów za pośrednictwem „Impeksu”. Ponieważ to nie była mąka rządowa tylko mąka, o którą się postarał prywatnie. Związek konsumów dla swoich członków, bo rząd sam tylko bardzo mało mąki przydzielił, to do sprawy tej Starosta nie powinien się był mieszać, tem bardziej, że Związek konsumów dobrowolnie choć nie był do tego zobowiązany dawał mąkę w Konsumach członkom Kółek, taksamo jak swoim własnym członkom. Tymczasem Starosta porzucił bezpartyjność i otwarcie stanął po stronie wrogiej Konsumów bo zmusił związek, by mąki członkom Kółek nie wydzielał w Konsumach lecz by dał tę mąkę zarządom Kółek do rozdziału między członków. A uczynił to na żądanie partii chrześcijańskiej, która użyła Starostwa jako instrumentu przeciw Konsumom, bo ludność niezamożna zwłaszcza robotnicza ucieka z Kółek do Konsumów, dzięki okoliczności, że konsumy same bez pomocy rządu starają się o aprowizację ludności, że natomiast Kółka będące w rękach sklepikarzy, a instrumentem w rękach partii chrześcijańskiej nie nie robią tylko wyzywają na socjalistów i rząd.

Starosta dał się użyć za narzędzie warcholom z partii chrześcijańskiej, bo dla wstrzymania uciekania z Kółek do Konsumów wydał Starosta odezwę przeciw Konsumom, którą „Nasz Tygodnik”

z ulechy i dla agitacji ogłosił. To są fakta, o których wiedzą tak członkowie Konsumów jak i Kółek, teraz proszę słuchać kłamstwa i obłudę „Naszego Tygodnika”: „Wiedzą wszyscy, wiedzą w Krakowie, wiedzą we Warszawie jak prześlicznie na przednowku gospodarował (Starosta białski) z panem Grossem, że chciał mąkę impeksową wprost udusić z miłości socjalistów a chrześcijański lud rzucił na pastwę losu agitacji walki o duszę nędzy głodowej”. Czy to nie jest szczyt przewrotności. A teraz dalej! Przedownicy chrześcijańscy widząc, że Konsumy na podstawie własnej prawdy ściągają ludzi do swojej organizacji biegali jak opętani do rządu by im dał mąkę do rozdziału między członków Kółek — strasząc że inaczej cała niezamożna ludność powiatu przystąpi do Konsumów, a Konsumy to bolszewicy. W rzeczywistości rozchodziło się ks. Mączyńskiemu, Braszczce i Czarneckiemu, że tracą swój wpływ polityczny, i że będą musieli wrócić do swoich zawodów i pilnować kościoła i szkoły.

Rząd się zląkł. Przyszły tedy do zarządu Kółek z Krakowa, Warszawy i Poznańskiego wagony z mąką i krupami. „Nasz Tygodnik” tryumfował i chwalił się wyrażenie że rząd daje kółkom osobne przydziały żeby przeciwdziałać agitacji socjalistycznej.

Konsumy i ludność po za Kółkami krzywdzona w ten sposób protestowała i domagała się by Rząd nie robił żadnej polityki. Mąka dostarczona przez Rząd winna być równa rozdzieloną między wszystkich bez wyjątku. Krzywda była podwójna. Raz dla tego, że ludność w Konsumach musiała mąkę płacić wyżej bo ją nabywała prywatnie a powtóre dla tego, że swoją prywatną dawała Kółkom a Kółka rządową dla siebie zachowały. Przypominamy jakto Starostwo skrzywdziło Lipniczan że dało Kółkom w Lipniku na dwa zawody rządową mąkę po taniiej cenie a 1/5 ludności po za Kółkami tej mąki niedostało. Wskutek protestu Konsumów nadeszło od rządu Warszawskiego i Krakowskiego polecenie do Starostwa, by przesłaną rządową mąkę użyto do wyrównania mąki Impeksowej, tak, żeby Konsumy i Kółka miały tę samą rację. Starosta wskutek polecenia rządu zmuszony był wezwać ks. Mączyńskiego i zarząd Kółek, żeby z części mąki rządowej dały Konsumom taką ilość by Kółka nie miały nadwyżki.

Na konferencji w Starostwie u p. kom. Sokolowskiego, gdzie byli między innymi: ks. Mączyński, Dr. Gross i członkowie zarządów Konsumów oraz Kółek pokazała się „sprawiedliwość chrześcijańska” ks. Mączyńskiego, bo udowodniono, że Kółka zwłaszcza w Lipniku nadebrały w stosunku do konsumów i reszty ludności Lipnickiej o jedno, dwa a nawet trzy kilogramy mąki na głowę. Mimo to ks. Mączyński i powiatowy zarząd Kółek miały polecenie oddać na wyrównanie część z otrzymanej mąki, do polecenia Starostwa się nie zastosowali i mąki nie dali.

A teraz co pisze o tem „prawdomówny N. T.” Wy wszyscy, którzy byliście na konferencji i którzy znacie sprawę z własnego przekonania słuchajcie jak się w oczy łże: „Gdy partya chrześcijańska (!!!) postarała się o trochę (?) mąki z pęczaku, by przeciw ratować lud, natychmiast kazał wołać do siebie ten czuły i troskliwy ojciec powiatu, przedstawiciele chrześcijańskich organizacyi i surowo im przykazał aby ani deka więcej sobie nie wzięli a resztę oddali socjalistom. I tak się też stało (!!!!)”

A teraz dalsza przewrotność — rozchodzi się o zboże do zasiewu, o czem napiszemy w następnym numerze.

Prześladowanie religijne w Polsce.

O czem ks. Mączyński nie wie.

W Nr. 37 „N. T.” w artykule p. t. „Nasza wyższość” redaktorowie z Domu katolickiego usiłują wmówić w nieświadomione masy, że wszyscy księża są reakcjonistami (według ich zdania) religijnymi. Przytoczone przez nas listy księży, którzy potępiają zgnubną polityką wielkości kleru redaktorowie „N. T.” nazywają zdrajcami zmyślonymi przez „Wyzwolenie”. Między innymi piszą: „Wyzwolenie chciałoby między duchowieństwem widzieć jak najwięcej zdrajców i tych ostatnich wychwalać pod niebiosa na łamach swojego pisma jak to było z ks. Huszną, ale właśnie o tym księdzu „Wyzwolenie” ani słowem nie pisało, że się już dawno nawrócił, zaprzestał swej niedobrej roboty i dziś w dalszym ciągu pracuje w posłuszeństwie i karności względem swojego biskupa”. Tak by chciał ks. Mączyński, lecz nie wie może o tem, że to co napisał jest podłym kłamstwem, bo ks. Huszno się nawrócił z drogi dzisiejszego kleru z ks. Mączyńskim na czele i pracuje w dalszym ciągu dla dobra ludu, narażając się na szykany reakcyo-

nistów i aby nie oszukiwał ks. Mączyński społeczeństwa swemi kłamstwami, to „Wyzwolenie” napisze obszerniej co jest z ks. Huszną:

Istnieje w Rzeczypospolitej Polskiej parafia, która nie uznaje ustroju monarchistycznego w kościele katolickim a oświadczyła się na wzór pierwszych gmin chrześcijańskich za ustrojem demokratycznym. Parafią tą jest Mstyczów w diecezji kieleckiej, proboszczem parafii ks. Huszno. Za taką „herezyę” spadły liczne klątwy i zapowiedzi kar boskich na „zblakanych” parafian i „opętanego” ks. Husznę. Pan Bóg jednak na wezwanie biskupa Łosińskiego nie spieszył się z karami i parafianie łącznie z proboszczem przykładnie się modlili, żyją uczciwie, garną się do pracy i oświaty, bez których według ks. Huszny zbawić się nie można; uczęszczają na kursa wieczorne dla dorosłych bardzo licznie, to też znając zasady higieny, nie znają co to tyfus, dyzenterya, ospa, mimo, że one w okolicy grasują i ludność dziesiątkują. W ostatnich jednak czasach biskup Łosiński nie mógł cierpieć dłużej zaniedbania się Pana Boga w wymiarze kary na „grzeszników” i postanowił wyręczyć Go, używając do tego władz cywilnych i wojskowych. Pierwszym krokiem było odebranie kościoła katolikom demokratycznym, który to budynek ministerium wyznań na mocy ustawy rosyjskiej z dnia 28 listopada 1906 r. przyznało biskupowi. Dnia 4 grudnia referent starosty Jędrzejowskiego p. Nowaka, Jacek Wisłucki, wydelegowany był do odbioru, względnie zapieczętowania kościoła i realności kościelnych. Ludność jednak całej parafii, czując się pokrzywdzoną takim rozporządzeniem, zaprotestowała przeciwko temu, nie pozwalając pieczętować kościoła, motywując to tem, że kościół z własnych funduszy postawili dla siebie, nie dla biskupa, ani papieża, aby się w nim modlili i modlili tak, jak im sumienie i rozum nakazuje.

Następnie: ponieważ kościół jest nowy (1908) postawiony z funduszy tych samych parafian, którzy go dziś użytkują i do dnia dzisiejszego nie jest konsekrowany, to znaczy iż nie jest formalnie i prawnie zarejestrowany i przekazany biskupowi. przeto biskup nie może sobie rościć prawa do kościoła. Temuż p. Wisłuckiemu oświadczyli, że apelują od wyroku ministerium wyznań do Sejmu. Deklaracya ta była na piśmie zaopatrzona setkami podpisów. Wysoki jednak urzędnik państwa odrzucił ją i powiedział, że to go nic nie obchodzi, że on swoje zrobić musi i przystąpił do pieczętowania kościoła, czego jednak po namyśle, widząc groźną postawę ludu, nie skutecznym, odkładając na przyszłość. Dnia 22 grudnia br. znowu zaalarmowani zostali Mstyczowianie, że cały batalion wojska i milicyi spieszy na pogrom Mstyczowa od stacji Sędziszów.

Rozkazy brzmiały: ks. Husznę aresztować, do ludu w razie oporu strzelać. Chcąc uniknąć krwi rozlewu ks. Huszno ulotnił się z parafii, aby u odpowiednich władz szukać obrony i sprawiedliwości na nadużycia, jakie się dzieją ze strony władz administracyjnych w powiecie Jędrzejowskim.

Dziwnem jednak i godnem uwagi jest to, że w naszej wolnej Rzeczypospolitej Polskiej, gdy chodzi o wyłowienie złodziei, łapowników paskarzy, bandytów, niesumiennych urzędników, tam brak jest „twardej ręki”, gdzie jednak chodzi o wolność sumienia, a prawa obywatelskie ludu, tam na jednego aż batalion się znajdzie.

Dowodem tego, jak ludność kocha księdza, który idzie z ludem a nie przeciw ludowi jest poniższa depeza wysłana przez parafian Mstyczowskich do Naczelnika Państwa:

Panie Naczelniku! Ośm tysięcy parafian mstyczowskich błaga Cię o pomoc i opiekę, prosząc o powstrzymanie krwiożerczych zakusów władz administracyjnych powiatu Jędrzejowskiego, usiłujących bagnetem zmusić księdza Husznę i parafian do lojalności względem biskupa Łosińskiego.

Dzisiaj, 22 grudnia przysłano batalion wojska do Mstyczkowa, aby aresztować ks. Husznę i krwawy chrzest sprawić opornym parafianom. Prosimy o powstrzymanie wyroków tych do czasu, dopóki sprawa Huszny i parafian mstyczowskich nie będzie rozpatrzona w Sejmie, względnie w Sądzie Najwyższym, do których to instancji niebawem wniesione będzie.

W imieniu parafii z upoważnieniem teje telegram ten podpisują:

Walenty Paulewicz, Feliks Bugajski, Andrzej Dworaczek, Jan Storc, Szymon Zawada, Wincenty Łysek, Kasper Luboń, Stanisław Kasperek.

Mstyczów, dnia 22 grudnia 1919.

RODACY!

Ziemia, na której nas matka powiła, na której nas nauczyła naszej ślicznej mowy polskiej, w której już niejedna matka lub ojciec czy rodzina spi snem wiecznym, ziemia tak obficie skropiona krwią bratnią w styczniu, ziemia i jej naród dręczony 600 lat w niewoli

Ziemia z której nas z dziada, pradziada rodzone wypędzono nago bagnem i żony i dzieci nasze wystawiono na mróz i oblewano wodą! Ziemia, którą nam nasz nieprzejednany wróg Czech wyrwał siłą bagnetu i do dziś dnia rządzi.

Ziemia i lud, który nam chce za węgiel przetargować, tam gdzie nam naszą świętą wiarę ojców bezszczerne depcą brutalni śladzy antychrysta, ta ziemia gdzie nam gwałcą żony i dzieci.

Ziemia, na której my pracowicy mieszkańcy kawałek chleba znaleźć nie mogliśmy, bo wszystko co nasze zajął wróg!

Tam gdzie polski górnik i metalowiec Polskę kilotem i młotem wykuwa, gdzie lud narodowym strejkami i karabinem bronił się przed swym zniszczeniem.

Ziemia gdzie w styczniu naszych żołnierzy, górników i hutników wieszano na drzewach przydrożnych, gdzie rannych dobijano kolbami i oblewano naftą i palono, tam gdzie uszy i nosy obrzymano a ręce i nogi łamano tym, którzy mieli odwagę powiedzieć, że są Polakami!

Tam gdzie przy przejściu linii demarkacyjnej kobiety nasze poddawano hanbiącej rewizji przez żołdaków. Tam gdzie wykradzono nam z naszych chatek wszystko, co się tylko wrogowi spodobało.

Ziemia ta dziś nasza droga ukochana woła do nas:

Rodacy! Wyzwólcie mnie dziś z kajdanów — do wolnej, niepodległej Polski chce należeć! Wy wierni mi synowie głosujcie za moim do Polski przyłączeniem. Niech żyje basto: **Nie dajmy ziemi, skąd nasz ród! Wszyscy jak jeden mąż stancie do głosowania, do pracy, razem. Witaj majowa jutrzhenko, świec naszej polskiej kralnie, gdzie polski Ślązak nigdy nie zaginie! jak nie ugięła go dotychczas 600 letnia sława.**

Uchodźcy Śląska Cieszyńskiego.

Różne.

Zaspy śnieżne w Tyrolu. W całym Tyrolu szaleją zamiecie śnieżne. Według otrzymanych wiadomości w Warszawie, pociąg koalicyjny Paryż—Warszawa został zasypany przez śnieg w Alpach. Bliższych informacji brak.

Morderca Róży Luksemburg. Rząd niemiecki zwrócił się do rządu holenderskiego o wydanie przebywającego w Holandii porucznika Nogla, mordercy Róży Luksemburg, sławnej działaczki socjalistycznej.

Strejk w Karwinie. W Karwinie wybuchł przed świętami strejk na 3 szybach, ponieważ Czesi nie wydali przyrzeczonej górnikom maki. Strejk zapowiada się również w Łazach i Orłowej. Widocznie i Czechom już nawet na plebiscytowe tereny brakuje żywności a co dopiero będzie wewnątrz kraju.

Zakładnicy Polacy i jency cywilni na staranie Czerwonego Krzyża otrzymali od rządu sowieckiego pozwolenie na wyjazd z Rosji do Polski.

Wetna dla fabryk w Bielsku. Pisma donoszą, że firma handlowa Grzybowski w Krakowie otrzymała wiadomość, że pierwsze 30 wagonów wetny dla fabryk sukna w Bielsku, najlepszej jakości wyszło z Gałacz (Rosji) i w najbliższych dniach znajdzie się na miejscu swego przeznaczenia. Wspomniana firma czyni starania o dalsze zakupy surowca w południowej Rosji i na Krymie, działając w porozumieniu z Radą Narodową w Cieszynie. Zależy tylko od tego czy rząd okaże zrozumienie dla tak ważnej sprawy, jaką jest uruchomienie przemysłu.

Zwycięstwo socjalistów we Francji. Przy wyborach gminnych we Francji socjaliści odnieśli zupełne zwycięstwo, prawie największe miasta francuskie są w posiadaniu socjalistów. Okazuje się, że reakcja cieszyła się przedwcześnie kłeską socjalistów przy wyborach do Izby deputowanych. Tam tylko dzięki klasowej ordynacji wyborczej socjaliści weszli w mniejszość, lecz wybory gmin wpłyną na tok polityki Clemenceau'a i jego zwolenników.

Z prasy. Dziennik „Naprzód“, bratni nasz organ z dniem 1 stycznia wychodzić zaczął w po-

większej objętości do 8 stron, do tego wychodzi rano tak jak inne dzienniki krakowskie. Robotnicy powinni rozszerzyć dziennik socjalistyczny, który uczynił wszystko, by zadowolnić ogół socjalistyczny w Polsce. Reszta należy do Was, towarzysze.

„Bolszewicki“ biskup. Biskup A. W. T. Perowne w Bradford (Anglia) odbywał codziennie msze podczas ostatniego strejku kolejowego w Plymouth i podobno głosował na kandydata robotniczego przy ostatnich wyborach uzupełniających do parlamentu angielskiego.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu w sprawie koron. Wobec zbliżającej się chwili zamiany koron na marki, rząd wzywa wszystkich posiadaczy koron, którzy mają ich ponad 10.000 w jednym ręku o złożenie kwot koronowych przekraczających normę powyższą, w oddziałach Polskiej krajowej kasy Pożyczkowej lub kasach skarbowych.

Za złożone korony będzie wydany kwit, opiewający na korony, na mocy którego posiadacz tego kwitu otrzyma w momencie zamiany koron na marki odpowiednią ilość marek podług kursu, jaki zostanie dla wymiany koron na marki polskie ustanowiony przez Sejm ustawodawczy, z doliczeniem 5% w stosunku rocznym, licząc od dnia złożenia odnośnej sumy.

Osoby, dla których posiadanie powyższej ilości koron ponad 10.000, jest niezbędne ze względu na wysokość dokonanych przez nie obrotów pieniężnych wzywa się do złożenia w ministerstwu skarbu do dnia 5 stycznia 1920 roku pisemnej deklaracji o wysokości sumy posiadanych przez nie koron i o wypłatach, jakie je czekają.

Osoby, które w myśl powyższego złożą kwoty koronowe w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej, lub kasach skarbowych, mogą w razie potrzeby zastawić odnośny kwit w każdym oddziale Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej, otrzymując zaliczkę aż do wysokości 70 marek za każde 100 koron. Zaliczka ta podlega procentowaniu w wysokości 5% w stosunku rocznym.

Termin składania zbywających kwot koronowych (zbywających od potrzeby obrotu pieniężnego sum, przewyższających 10.000 koron) zostaje określony w miastach: Warszawie, Łodzi, Lwowie i Krakowie do 5 stycznia, w innych miastach do 10 stycznia i po wsiach do 15 stycznia 1920 roku. Po upływie tego terminu wkłady koronowe na wyżej wykazanych warunkach przyjmowane nie będą.

Minister skarbu
(podp.) St. Grabski.

Klerykalnym oszczercom w odpowiedzi.

W Nr. 49 „Robotnika Polskiego“ w artykule p. t. „Z okręgu bielsko-bialskiego“ czyni mi Redakcja zarzut, pisząc, że na zgromadzeniu w dniu 10 grudnia na rynku w Białej powtórzyłem to co rzekomo w Bielsku, a mianowicie: „Precz z rządem polskim“, „Precz z Sejmem“ i „Precz z militarystką polską“.

Oświadczam, że cały ten artykuł jak i zarzut jest zwyczajnym kłamstwem i podłym klerykalnym oszczerstwem, na którym niema ani jednego słowa prawdy.

Wzywam tedy Radaktorów „Robotnika“ t. j. ks. Ludwika Kasprzyka i Jana Puchałkę, aby mi powyższy zarzut udowodnili, czy ja lub Dr. Gross, albo ktokolwiek w ten sposób na owym zgromadzeniu wołał.

A jak długo tego nie uczynią, uważać ich będę za zwyczajnych klerykalnych złodziei czel ludzkich i ordynarnych oszczerców.

Anton Pająk,
sekretarz P. P. S. w Białej.

Wszystkim Czytelnikom i Członkom
P. P. S. życzymy serdecznie

Szczęśliwego

Nowego Roku!

Redakcja „Wyzwolenia Społecznego“.
Sekretaryat P. P. S. w Białej.

Korespondencye.

Buczkowice. Koniec świata przepowiedany przez jakiegoś tam Porty na 17 grudnia, jednak nie przeszedł bez echa, bo chociaż z opóźnieniem trzech dniowym dał się odczuć w Buczkowicach w fabryce „Mundus“ w postaci wielkiego „świństwa“. jak krzyczeli organizatorowie chrześcijańscy. Najwięcej to już dokazywał nowoczesny „Hindenburg Władek“. Fabryka nie była opalona i robotnice słusznie opuściły pracę, dopiero kiedy p. dyrektorowi przyszło na myśl, że robotnik nie może przy tego rodzaju pracy w zimnym lokalu pracować i kazał ogrzać, wtenczas robotnice wróciły. Aliści chrześcijańscy organizatorowie pobić je chcieli, wołając „świństwo“ — fabryka będzie miała szkodę. O ironio, co to za obrońcy robotników! Dziewczęta też zrozumiały, że są zbyt cenne w organizacji, która broni kapitału i wstąpiły do zawodowej organizacji socjalistycznej. „Hindenburg“, wściekły sam chciał przeprowadzić z tego tytułu koniec świata.

Chcielibyśmy też zapoznać czytelników bliżej z tym nowoczesnym „Hindenburgiem“. Jednym słowem, jest to człowiek, któremu się zdaje, że dużo widział i dużo rozumie, w gruncie rzeczy zaś umysł jego jest tego rodzaju, że zachodzi obawa, czy za jaki czas nie będzie musiał wyjechać do Kulparkowa. Polak wielki, jeżeli interes jest być Polakiem. Jeszcze przed wojną organizował oddziały legionistów, lecz kiedy naprawdę trzeba było pójść walczyć, to nasz Hindenburg został w domu. Lecz nie stracił animuszu wojennego i na stacy w Łodygowicach wojował z biednymi kobietami, które pragnęły ziemniaków, nazywając je „mordami świńskiemi“. Dzisiaj naturalnie chce imponować tym, co cały czas spędzili w rowach strzeleckich. Kiedy się rozchodziło o dyrektora we fabryce, to nasz Hindenburg przyczynił się do wyrzucenia katolika a pozostawienia żyda. To mu nie przeszkadza bynajmniej uchodzić za antysemitę i nazywać socjalistów żydami.

W kancelaryi fabrycznej udaje polityka i oratora kapitalizmu do tego stopnia, że już sam dyrektor go mityguje. Woła zawsze, że drożyznę robią socjaliści górnicy a on Hindenburg stara się o biednych robotników, naturalnie, bo wypracował sobie to, że zarabia po 400 K a inni w tej samej organizacji będący po 70 K. No, lecz jemu to się słusznie należy, bo broni kapitału i starego porządku. Nie czujemy nienawiści do niego, lecz litość, że tak jeszcze ciemni ludzie mogą się znajdować na kuli ziemskiej.

Apelujemy do wszystkich robotników, aby porzucili partyjne organizacje a łączyli się w jednej organizacji zawodowej, która od 30 lat broni praw wszystkich a nie uprzywilejowanych Hindenburgów.

„Starsi robotnicy.“

Jawiszowice (p. Oświęcim). Parafia nasza już od dłuższego czasu, jest pod grozą grzmotów i piorunów. Każdą niedzielę i święto grzmoty te i pioruny odbijają się o sklepienie Domu Bożego. Kiedy po sześciu dniach ciężkiej pracy zgromadzą się parafianie w Domu Bożym, ażeby Bogu podziękować za otrzymane dobrodziejstwa i poprosić o nowe łaski, to nasz ukochany ks. Dr. Mytkiewicz wstąpiwszy na kazalnicy zrywa się jak burza i pełnym gardłem zionie nienawiścią do swoich owieczek. Niby to na socjalistów a przecież doskonale wie, że podczas wyborów prawie cała parafia solidarnie głosowała na socjalistów. To powinno pouczyć rozwścieklonego księdza, że w parafii są ludzie, którzy patrzą jasno w przyszłość i nie pozwolą się zastraszyć malowanym djabłom. Chyba, że ksiądz sądzi, że takim postępowaniem wystraszy parafian jak np. w niedzielę 14 grudnia ub. r. zamiast nauki Chrystusa — wołał: że Moraczewski chciał wyrzucić religię ze szkoły i t. p. brednie i kłamstwa, to raczej ksiądz wyrzuci religię z kościoła swojemi kazaniem i obraca Dom modlitwy na Dom polityczny.

Ksiądz Dr. Mytkiewicz nie miłością, lecz nienawiścią wojuje z bliźniemi swemi. Twierdzi ksiądz, że dawniej księżę po rękach całowali (!!!) a teraz to nawet w oczy się nie popatrzą. Po rękach całować, księżę dobrodziej, to jest nie higienicznie i niewolniczo a Chrystus zniósł niewolnictwo. Jeżeli zaś nie patrzą się na księdza to najlepszy dowód jaką miłość bliźniego ksiądz posiada.

Na razie tylko tyle, później powrócimy jeszcze do tych, co to obiecują biedakami świnie karmić, albo wystrzelać — to są ci zaufani księdza dobrodzieja. Gosposi zaś duszpasterza radzimy, aby bazyliżkowy wzrok zachowała dla swojej trzódki a nie świadrowała nina ludzi, bo choć gosposia jest blisko sukni duchownej, to my jednak uznajemy ją tylko za zwykłą służącą księdza.

Pozostawiamy do studyowania księdzu dobrodziejowi i obiecujemy znowu coś napisać, jeżeli w kościele zamiast słów Bożych będą padać pioruny.

„Czerwoni parafianie.“

Z Czechowic. „Mów z wilkiem pacierz, a wilk: owca moja, owca moja.” W Nr. 48 „Wyzwolenia” miałem za cel udowodnić, że nauka teraźniejszego kleru nie zgadza się z nauką Chrystusa, bo Chrystus głosił: równość i miłość bliźniego. Chrystus obcował tylko z ludem pracującym, a nie nawidził wyzysk i niewolę. Chrystus wołał: „Pójdźcie wszyscy, którzy pracujecie i obciążeni jesteście, a ja was ochłodzę.” Teraźniejszy kler nazywa lud pracujący (żąający przynajmniej tego, czego było bogaczy ma pod dostatkiem, to jest zaspokojenia głodu) bolszewikami.

Na to jakiś służebnik mamony chce wmówić we mnie w „Naszem Tygodniku”, że nazwałem Chrystusa bolszewikiem i pisze, że jestem za mało wykształcony, bym tłumaczył pismo św. Wierzę mocno, że się wam to nie podoba, aby robotnik porównywał wasze uczone frazesy z nauką Chrystusa. Przecież za Pina IX. było zakazane pod kłatwą kościoła tłumaczenie Nowego Testamentu w językach krajowych — tylko w łacinie, żeby lud jak najdłużej tumanił. Sztuka się jednak nie udała, gdyż wszelka niesprawiedliwość musi wyjść na jaw.

Szanowny korespondencie, wszak apostołowie nie byli uczeni, a naukę Chrystusa głosili z lepszym pożytkiem jak wy dziś, bo też lud widział, że oni wierzą w to, czego uczą, oni sami podług nauki Chrystusa żyli, a wiadomo, że przykład działa cuda. Zaś wy wysuwacie hasło: Bóg i Ojczyzna, a waszą ojczyznę jest Rzym, a waszym hasłem? — brzuch, worek złota, no i jeszcze coś o czym pisać nie wypada.

W korespondencji, piszesz, że socjaliści służą antychrystowi, ale takie gołosłowne brednie nie wystarczą, trzeba to dowieść. Naprzykład przed wojną socjaliści żądali ubezpieczenia na starość, ażeby, gdy już sił do pracy braknie, nie musiał biedak prosić chodzić. Jaka to była nauka? czy antychrysta? Dla czego tego żądania nie poparli klerycy, których my do parlamentu wybraliśmy, aby tam bronili naszych interesów, czy to było żądanie bezbożne? Następnie, czy projekt reformy agrarnej jest przeciw nauce Chrystusa? Jak go popierali „uczni w piśmie”, to szanowni czytelnicy wiedzą. Piszesz dalej, że nie można mierzyć średniowiecznych czasów „inkwizycji” z wiekiem XX. A czy wy uczeni w piśmie zrobiliście coś dla tej różnicy wieków? Właśnie ta rzekoma walka z religią (jak wy to nazywacie) polega na tym, że socjalizm pomimo waszych kłatw kościelnych, szubienic i palenia na stosach uświadamia lud o prawdziwej nauce Chrystusa. obala niewolnictwo, pańszczyznę i wnosi między lud stopniowo równość, braterstwo — jak to Chrystus nauczał i rozpoczął pomimo wszelkich trudności z waszej strony. A wy słudzy antychrysta siejacie nienawiść — ogłupiając nieświadomych, powiadacie, żeby tylko pracować nie ośm godzin, ale ile sił, do ostatniego tchu i cierpieć, a zapłata nasza po śmierci. Wy zaś jakoś na tę pośmiertną zapłatę nie liczyście, każecie sobie słono płacić i to zaraz, i używacie tego świata, póki służą lata. Otóż i my mamy prawo żądać chleba powszedniego na dziś przynajmniej. Wszak w piśmie św. jest napisane, że pracujący mają dostać zaraz (a nie po śmierci dopiero, jak wy powiadacie). Ogłupiacie lud w swojej szmacie głupiej bezustannie, że górnicy za leniwo pracują i dlatego lud nie ma czem palić. Przecież w zagłębiu Dąbrowskiem leży 100.000 ton węgla i niszczy się tiejąc. Gdyby rządili państwem socjaliści — to wy byście umieli ich owieczkom nieświadomym w pięknym świetle przedstawić. Otóż przestańcie kłamać w waszej szmacce, że górnicy winni — bo winien brak wozów. Niech „fachowy rząd” zamiast armat i amunicji kupi za granicą wozy dla przewiezienia węgla i żywności, aby robotnik był syty, a będziemy mieć węgiel, że będziemy mogli wywieźć za granicę i jeszcze dla nas pozostać dosyć. Z armatami zaś produkuje się więcej niż przez kupowanie uzbrojenia za granicą dla podboju obcych narodów, obniża się kurs naszej waluty, co jest głównym powodem drożyzny — a nie pracownicy, jak wy to piszecie w swojej głupiej gazetce. A więc wasz fałsz jest nauką antychrysta, pomimo tego lud nad taką nauką przejdzie do porządku dziennego.

Gdyby chrześcijańscy kapłani z pierwszych trzech wieków powstałi, zaplakaliby, widząc jak wy usiłujecie zniszczyć ich dzieło, siejąc nienawiść, kłamiąc tak bezczelnie, podburzając jednych przeciw drugim, namawiając obszarników, aby zboża biedakom nie sprzedali aż się upokorzą. Tak więc wy torujecie drogę — ale antychrystowi. Kiedyś historia będzie o was wspominać, ale z pogardą, jak my dziś ze wzgardą wspominamy o Judaszu, lub o inkwizycjach. Są coprawda i prawdziwi kapłani, ale dla świętego spokoju, czy z bojaźni utraty posady wolą patrzeć przez palce na wasze dzieło niegodziwe. Kolarz.

Z życia partyjnego.

Już wyszedł z druku wielki ilustrowany **Kalendarz Robotniczy** P. P. S. Treść kalendarza jest tak wspaniale dobrana, że każdy robotnik znajdzie oprócz nauki, oświaty i najnowszych wiadomości, wskazówki dla siebie w mizolnym życiu. Cena kalendarza 14 K. Do nabycia w Administracji „Wyzwolenia Społecznego”. Zamiast wspomagać wrogich nam partyi, kupując różnego rodzaju malowanki kalendarzowe, kupujcie wszyscy swój robotniczy, który jest waszym prawdziwym towarzyszem.

Kieszonkowe kalendarze polityczne ze względu na drożyznę papieru i przyborów drukarskich tego roku nie wyjdą. Są natomiast do nabycia w Administracji „Wyzw. Społ.” Kalendarze kieszonkowe rolnicze. Cena 3 K 50 hal.

Porady prawnej udziela się tylko we czwartki i soboty w Redakcji „Wyzw. Społecznego”.

Towarzysze, zakładajcie wszędzie po gminach Komitety partyjne, urządźcie zebrania i odczyty; o referentów zgłaszajcie się do Sekretaryatu P. P. S. w Białej.

Legitymacje partyjne. Centralny Komitet Wykonawczy wydaje Legitymacje partyjne na rok 1920, jednolite dla całej Polski. Organizacje partyjne powinny zwrócić się natychmiast do Sekretaryatu Okręgowego P. P. S. w Białej z odpowiednimi zamówieniami. Legitymacje można będzie nabyć około 15 stycznia.

Zgromadzenie. W Leczczynach u pana Szuberta odbędzie się 6 stycznia 1920 o godz. 3 po połud. Publiczne zgromadzenie. Towarzysze zejdźcie się licznie.

Z organizacji Inwalidów

Do wszystkich Grup powiatu. We czwartek dnia 8 stycznia 1920 odbędzie się posiedzenie Pow. Zarządu wspólnie z delegatami. Na posiedzenie winny Grupy wysłać jednego delegata.

Równocześnie prosimy, ażeby Komisja kontrolująca wybrana na zgromadzeniu 25 sierpnia 1919 się na to posiedzenie zgłosiła.

Na Wiecu dnia 14 grudnia uchwalono założyć kooperatywę inwalidzką. W ten celu zwracamy się do wszystkich inwalidów i wdów, aby w zrozumieniu wielkości sprawy naszej jaką przez wspólną pracę i silną organizację osiągnąć możemy, przystąpili na członków tejże kooperatywy.

Członkiem kooperatywy może być każdy inwalida i wdowa po złożeniu wpisowego 4 K i jednego udziału w kwocie 30 K.

Przez otwarcie kooperatywy będziemy mogli choć w części zaopatrzyć inwalidów, wdowy i sieroty w obuwie, skórę i t. p.

Dlatego niechaj żadnego inwalidy i wdowy nie braknie, czas najwyższy aby wszyscy inwalidzi i wdowy zrozumieli to, że tylko przy silnej organizacji i wspólnej pracy możemy sobie nasz byt zabezpieczyć i otrzymać to, czego od dawna wszyscy oczekują jak wdowy tak i inwalidzi.

Celem bliższej informacji zgłoszą się Zarządy Grup we czwartek 8 stycznia 1920 r. gdzie otrzymają również listy na składanie udziałów.

Zarząd Koła.

Grupa Hałcnów urządza dnia 11 stycznia o 4 godz. po poł. Zabawę w domu gminnym, na którą Szan. Publiczność uprzejmie zaprasza Zarząd Grupy.

Wykaz miejsc wolnych dla inwalidów.

3 parobków. Adres: Obszar dworski Bystrzyca p. Wierciany, st. Sędziszów.

1 dozorca gospodarczy, polowy, kilku fernali. Adres: Obszar dworski Swanikówka p. Zysiec, stacya Bratkowice.

1 ogrodnik samodzielny. Adres: Galicyjska fabryka szkła w Szczakowej.

2 strażników leśnych, znających się na wyróbce drzewa, oraz zakładaniu szkółek: Adres: Zarząd dóbr Kuliszów p. Bołż, Jarosław-Rawa-Ruska.

3 leśnych gajowych z ukończonym kursem straży leśnej w Mokrzyskach. Adres: Dyrekcya Dóbr Spas, p. st. kol. Stary Sambor.

1 strażnik lasowy. Adres: Zarząd dóbr państw. we Lwowie.

1 leśny. Adres: Kierownictwo eksploatacji lasów w Birczy, pow. Dobromil.

2 gajowych. Adres: Tow. Zakładów górniczych w Starachowicach p. Wierzbik.

1 ekonom samodzielny. Adres: Obszar dworski Krasne-Potockie pow. Nowy Sącz.

1 parobek do koni. 100-120 K miesięcznie i utrzymanie. Adres: Okręgowa Eksp. S. O. M. S. W. w Przemyśle.

Kilku kucharzy w różnych miejscowościach Małopolski.

Kilku pisarzy, posłańców i pomocników, 50 krawców, kilku pomocniczych woźnych i dozorców więzi, kilku strażników nocnych i jeden kowal.

Inwalidzi reflektujący na powyższe posady, winni się zgłosić pod podanym adresem pisemnie, a w razie braku tegoż w biurze Związku pl. Franciszka L. 5.

M. S. Wojsk. ma również obowiązek przyjmować inwalidów wojskowych do wszystkich dowództw, formacji, instytutów, zakładów wojskow. w pierwszym rzędzie a następnie z braku tychże dopiero personal cywilny.

NADESLANE.

L. -V-789/163—1919.

Obwieszczenie.

Wywóz fekaliów z miasta Białej zostanie wydzierżawiony z dniem 1 stycznia 1920 r. na przeciąg dwóch lat.

Gmina miasta dostarcza bezpłatnie wszystkie narządy potrzebne do wywozu fekaliów, również ponosi reparacje wynikające z normalnego ruchu.

Wymaga się jednakowoż, aby wywozy przeprowadzone zostały w przeciągu dni 8 po dotyczącym zgłoszeniu. Ewentualnych dalszych wywiadów udziela się w Magistracie, biuro Nr. 5 podczas godzin urzędowych.

Oдноśne oferty zaopatrzone stemplem 2 K i napisem „Wywóz fekaliów — oferta dzierżawna” należy skierować do podpisanego Magistratu najpóźniej do 20 stycznia 1920 r.

Magistrat król. woln. miasta Białej,
dnia 9 grudnia 1919 r.

Burmistrz Schmeja m. p.

Prospekt

Towarzystwa Wydawniczego „Światła”.

Towarzystwo Wydawnicze „Światło” stawia przed sobą zadanie szerzenia kultury duchowej w masach ludowych. Pierwszą pracą Towarzystwa będzie wydawanie ilustrowanego tygodnika „Światło”. Wraz z rozwojem T-wa rozpocznie ono wydawnictwo dzieł popularno-naukowych literackich, reprodukcji artystycznych i t. p.

Kapitał zakładowy T-wa 100.000 Mk.

Udział pojedynczy 100 Mk.

Podając powyższe do wiadomości publicznej, Komitet organizujący zaprasza do wzięcia udziału w Towarzystwie.

Za Komitet organizujący Towarzystwa Wydawniczego „Światło”.

Zygmunt Zaremba,
Stanisław Siedlecki.

Od 1-go lutego 1920 roku zacznie wychodzić

„ŚWIATŁO”

— najtańszy tygodnik ilustrowany —

Powieści, nowela, poezje.

Artykuły ideowe. Poradnik dla samouków. Aktualne fotografie. Karykatury, humor i satyra.

Kierownik literacki: Andrzej Strug.

Kierownik artystyczny: Jan Rembowski.

Redaktor: Zygmunt Zaremba.

Komitet Redakcyjny prócz wymienionych stanowią: Kazimierz Czapiński, Jan Hempel, Jerzy Sochacki.

Współudział przyrzekli najwybitniejsi przedstawiciele literatury, sztuk i publicystyki.

Tymczasowy adres Redakcji i Administracji: Warszawa, Warecka 7.

Cena numeru: 2 mk. 50 fen.

Prenumerata:

Za luty i marzec 20 marek

Na kwartał 28 „

Do końca roku 95 „